

Danska in Norveška

Premik do Danske

Na pot smo se odpravili v **četrtek, 15. 7. 2010**, opoldan, ker je imela boljša polovica zjutraj še službo. Avto sem pred odhodom skrival pod nadstreškom, ker je bil napovedan zelo vroč dan. Uspelo mi je temperaturo v bivalnem obdržati v še znosnih mejah. Pot nas je vodila mimo Graz-a, Passau-a in Regensburg-a do našega prenočišča pod romantičnim mlinom na veter na zastonjskem parkirišču v kraju Linda b. Neustadt (N50.68469 E11.78326).

petek, 16. 7. 2010, dan 2

Prebudili smo se v prijetno sončno jutro, ki je napovedalo presneto vroč dan. Vendar se je proti severu "malce" shladilo in na počivališčih je k boljšemu počutju prispeval veter. Med vožnjo pa so se menjavale različne kmetijske površine. V začetku je bilo veliko žita, proti koncu pa več koruze.

Osvojili smo Dansko.

Posebej zanimiv je bil trgovinski center tik pred mejo (zadnji izvoz iz avtoceste pred mejo). Pred njim pa polno parkirišče avtomobov in drugih prevoznih sredstev. Skoraj vsi avtomobili so imeli danske registrske oznake. Zaskrbelo me je, če smo nevede že prestopili mejo. Pogled na glavni izbor artiklov, alkohol v takšni ali drugačni embalaži, in polne vozičke mi je bilo jasno, da smo še vedno v Nemčiji. Naša ekipa je bila zelo čudna, ker smo iskali nekaj za pod zob in imeli le dve pločevinki piva. Ostali pa so imeli najmanj dva platoja pira. :) Pa tudi drugih pijač so imeli polne vozičke.

Pot smo nadaljevali do kraja Tonder in vmes opazovali lepe, mogoče že celo kičaste, hiše. Po prestopu meje pa zagledamo tudi hiše krite s slamo. Zanimivo.

Za spanje se odločimo po ogledu WoMo na parkirišču na obali (N55.02701 E8.63775). Malo po 21. uri nas pride opozoriti domačin, da je na tem mestu prepovedano spati. Ob premiku na novo lokacijo res zagledam podrt znak, ki prepoveduje nočno parkiranje vsem vozilom, ne samo AD.

Tako smo nepričakovano pristali na otoku Romo (N55.16270 E8.54868) in prespali na vhodu v kamp, kamor smo prispeli po 23. uri.

Pred spanjem slišimo oddaljeno grmenje, ki se je hitro približevalo. Ob ropotanju dežnih kapelj zaspimo.

Po Danski

sobota, 17. 7. 2010, dan 3

Zjutraj smo se prebudili v sončnem jutru. Karmen je med zajtrkom ugotovila, da imajo na otoku Romo čudovite peščene plaže. In odločitev pade. Ob pogledu na račun (20€) v recepciji in dejstvu, da moramo za vodo vseeno plačati (1 €) še na avtomatu, sem bil razočaran nad dansko turistično ponudbo.

Zanimivo pa je bilo tudi to, da so v tem delu Danske imeli avtomate, ki so sprejemali samo Eure in ne Danskih kron. Bolj kot smo se oddaljevali od meje manj je bilo vpliva Eura.

Slabo voljo je razkadila že pot na plažo. Pogled na lepo urejene hiše in njihovo okolico je bil prečudovit. Veliko parkirnih mest ob cesti so kazili le znaki za prepoved nočnega parkiranja. Ufff, je pač tako.

Med sledenjem znakom za Sonderstrand (N55.08142 E8.52058) se pripeljem na lep nov trg med hišami. Seveda sem takoj sklepal, da sem zgrešil odcep in sem se vrnil nazaj na glavno cesto. Zelo kmalu ugotovimo, da pot ni prava in zapeljem na parkirišče ob cesti. Po kratkem razmisleku in pogledom na zemljevid ugotovim, da moram nazaj. Ampak avto ostane na mestu. Med pregledovanjem zemljevida in GPSa so se sprednje gume ugreznile v mivko, ki je bila na parkirišču. Malo panike in močnih danskih rok pa smo bili zunaj. Dogodivščino sem si takoj zapisal v trajni spomin.

Vrnemo se na opisani trg in ugotovim, da so okrasni lonci za "šikane", ki onemogočajo hitro vožnjo. Nora rešitev. Prihod na plažo je ponudil čudovit razgled.

Zaradi sveže izkušnje z mivko parkiram kar na uradnem parkirišču, čeprav je veliko osebnih vozil in avtomobov parkiranih na plaži. Plaža je raj za vožnje s kajti in jadrnicami na kolesih. Nekaj smo jih celo videli.

Pot smo nadaljevali proti Ribe, najstarejšemu mestu na Danskem. Med vračanjem z otoka Romo smo se ustavili na bencinski črpalki. Najprej sem neumno pogledal, ker se je cena v nekaj urah povečala za 1 DKK. Drugič pa, ko sem se spopadel z avtomatom. Vse oz. vse videne bencinske črpalke imajo le avtomate za točenje goriva.

Prihod v Ribe je spet povrnil zaupanje v prijaznost severnjakov. Ob pregledu informacijske table smo ugotovili, da imajo celo dve parkirišči, kjer lahko avtodomi parkirajo za 48 ur. Sprehod po Ribe je bil prijeten in je ponudil bližnji pogled na staro arhitekturo.

Pot smo nadaljevali do Jellinga (N55.75652 E9.41820), kjer je pokopan prvi danski kralj in so naši tudi rune, ki prve omenjajo Dansko.

Ker smo imeli lepe spomine na Legoland v Nemčiji, smo se odločili na hitri skok oz. ogled še prvega - originalnega. Karmen je v vodiču prebrala, da je prost vstop 30 minut pred zaprtjem atrakcij oz. dve uri in pol pred zaprtjem parka. Informacija je točna. Karmen in Žiga sta se podala na ekskurzijo po parku. Z Janom pa sva načrtovala nadaljnjo pot po Danski in iskala primerno postajališče za spanje.

Ob vrnitvi sta Karmen in Žiga povedala, da smo za takšne parke že prestari in bovo morala s Karmen počakati na podmladek za ponovitev obiska. :)

Odpeljemo se proti Skjern (N55.99153 E8.43061), na zastonjsko parkirišče, ki smo ga našli v Bordatlasu. Ob prihodu nas pozdravi prijazen lastnik, ki je celo vedel kje je Slovenija.

nedelja, 18. 7. 2010, dan 4

Jutranje sonce je že zelo zgodaj posvetilo skozi stekla. Enostavno sem zagnil zavese in spali smo naprej.

V načrtu smo imeli premik proti severu do Hirtshals-a, trajektne luke. Ker je bilo časa dovolj, smo se odločili za ogled belih peščin pri Hvide sande in gradu Spottrup borg.

Najprej smo se zapeljali do obale pri Hvide sande (N56.00251 E8.11756), kjer nas pričaka močan veter in bučno morje. Med sprehodom po obali smo opazovali majhen ribiški čoln, ki ga je ob vplutju v pristanišče premetavalo kot orehovo lupino. Pa tudi jadrnica, ki je bila vsaj za nekaj metrov daljša, je težko izplula na odprto morje. Seveda brez poskušanja morja ne gre. Niti ni bilo tako mrzlo, ampak za kopanje pa ni bilo. So pa se v sosednjem zalivu veselo kajtali. V vodniku smo prebrali, da je ta del obale raj za jadrnanje na deski.

Pot smo nadaljevali do kraja Spottrup, kjer bi se naj nahajal najbolj ohranjen srednjeveški grad na Danskem. Ob manjšem motovljenju smo našli parkirišče pri gradu. Ampak, ker je bil čas za kosilo, smo se odpeljali nekaj metrov naprej in naleteli na prijetno parkirišče (N56.64325 E8.78239) ob obali. Med pripravo kosila sem si ogledal spremljevalni objekt gradu in si ogledoval predvsem slike (besedilo je bilo v danščini), ki so ponazarjale delo v okolici gradu. Po kosilu sledi premik na parkirišče gradu. Na blagajni sem prijetno presenečen. Vstopnina je samo za odrasle (nad 18 let) in še to samo 50 DKK. V gradu so odprte sobane in vsaki je opis (trojezični!) čemu je bila namenjena. Ni pa pohištva, tapiserij in podobnih eksponatov. Zanimivo je tudi, da grad ni bil nikoli osvojen. Verjetno zaradi dvojnega obrambnega jarka in dobre lege. Seveda smo si ogledali tudi grajski vrt, ki pa ni bil nič posebnega – smo videli že večje in lepše.

Po seznanjanju z zgodovino smo spet pripravljeni na soočenje z realnostjo. In v pristanišču smo bili postavljeni na trdna tla. Ob iskanju informacij smo izvedeli, da so pri Fjord Line (N57.59497 E9.98005) zasedeni za cel julij. Vseeno nam ponudijo možnost, da eno uro pred izplutjem pridemo povprašati ali so vsi prišli. Pri Color Line (N57.59175 E9.96850) smo izvedeli, da je še nekaj prostora v noči s ponedeljka na torek. Z informacijami takoj obvestim kolege, ki so že na poti, da se nam pridružijo. Dogovorimo se, da pade odločitev naslednji dan.

Dan smo zaključili v kraju Tars, kjer je parkirišče ob trgovini z avtodomi (N57.38972 E10.11556). Bordatlas obljublja zastonjsko parkirišče, nas pa pričakajo obvestila o plačilu 7 €. No ja. Bomo pa še pred odhodom na Norveško uredili komunalno.

ponedeljek, 19. 7. 2010, dan 5

Zjutraj polenarimo, ker se nam ne mudi. Poravnamo postajališče, opravimo komunalne storitve in odpeljemo proti Saeby (N57.33430 E10.52095) na ogled morske dekllice. Pričakovali smo več, vendar kip lepo popestri pogled na ustje pristanišča.

Zatem smo pot nadaljevali proti kraju Skagen, kjer je stična točka med Severnim in Baltskim morjem. Vmes smo se ustavili še v Frederikhavn-u, da se smo se pozanimali za alternativo trajektno pot na Švedsko. Ob ceni (okoli 300 €) nas je izstrelilo iz poslovalnice in smo se sprijaznili z morebitnim čakanjem v Hirtshals-u.

Med približevanjem Skagen-u se je promet vedno bolj gostil in ob prihodu na rt je bila gneča že nepopisna. Parkiramo na parkirišču (12 DKK/ura; N57.73874 E10.63353) in si na hitro ogledamo peščine in rt. Če bi bilo manj ljudi bi še bilo užitno.

Popoldan se odpeljemo na sedež Color Line in kupimo vozovnice za trajekt ob 1.15. Po dogovoru z Valentino, kupimo vozovnico še za njih. Ker je do vkrcanja še veliko časa, se odpravimo na bližnjo plažo (N57.59135 E9.98614) čakati kolege in vkrcanje. Plaža je pravi užitek in mir. Okoli 21. ure se nam pridružijo še kolegi in do vkrcanja klepetamo in si na različne načine krajšamo čas.

Norveška

torek, 20. 7. 2010, dan 6

Malo pred polnočjo opravimo prijavo in se postavimo v vrsto za vkrcanje. Ob 0.45 se je pričelo vkrcanje in kmalu smo zasedli bolj ali manj udobne stole v salonu ter se pripravili na dobre tri ure plovbe. Plovba je bila mirna in nič posebnega. Okoli 5. ure smo spet na kopnem in se odpravimo na hitri jutranji počitek na bližnje golf igrišče. Šoferja in posadki na hitro zaspimo. Malo pred 8. uro zjutraj se dobimo na kavi in naredimo načrt za premik. Odločimo se za Stavanger.

Na poti najprej doživimo šok zaradi plačevanja avtomatske cestnine. Posnamejo registrsko tablico, račun pa poravnaš na prvi večji bencinski črpalki ali pa kreditno kartico prijaviš v njihov sistem. Po prebiranju brošur ugotovimo, da lahko plačilo izvedemo tudi 14 dni po prehodu avtomatskih cestninskih postojank.

Med potjo do našega cilja smo se ustavili le v kraju Feda (N58.26917 E6.81710), najbolj ohranjena vas v tem delu Norveške. Vas je vredna ogleda. Vmes med potjo smo se večkrat ustavili in občudovali lepote pokrajine.

Za spanje poiščemo parkirišče ob obali v bližini Stavangerja (N58.94255 E5.67117). Jan je na obali odkril kip v obliki vikinških mečev. Pozno v noč je fotografiral in preizkušal različne nastavitve.

sreda, 21. 7. 2010, dan 7

Zjutraj se najprej odpravimo na ogled središča Stavangerja (N58.97225 E5.72659), kjer občudujemo staro norveško arhitekturo.

Zatem nas pelje pot skozi tunele, tudi pod morjem (do 223 m), in preko mostov do pristanišča Mortavika, kjer se vkrcamo trajekt, ki povezuje cesto proti Bergen-u. Ugotovimo, da na trajektu deluje celo internet.

Večino poti poteka ob obalah fjodov in jezer v katere iz višine padajo mogočni slapovi. Enkratni pogled. Najbolj nam je bil všeč Langfoss (N59.84678 E6.34120), ki mogočno pada ob samem postajališču.

Po ovinkasti cesti se počasi prebijamo do našega cilja pri Voringfoss (N60.42604 E7.24663). Tudi mogočen slap, vendar so se nam bili bolj všeč slapovi ob poti.

Prespali smo na bližnjem parkirišču. Pred spanjem smo seveda naredili načrt kako naprej in se čudili dolgemu dnevu.

četrtek, 22. 7. 2010, dan 8

Zjutraj pot nadaljujemo do trajekta, ki nas popelje preko fjorda. Pri kraju Voss se odcepimo na na sever proti dnevnemu cilju Geiranger-ju.

Kmalu se pričnemo vzpenjati na prelaz, ki nas vodi proti belim zaplatam.

Na vrhu prelaza naletimo na lokalnega trgovca z različno šaro in tudi salamami. Losova se je znašla v našem hladilniku. Pred improvizirano trgovino vidimo severnega jelena in lisico. Oba sta bila na povodcu. Pogled na lisico je bil bolj klavrn.

Malo naprej zagledamo sneg ob cesti. Seveda se ustavimo in ga poskusimo. :)

Sledi strm spust proti kraju Vik, kjer sem preizkusil zavore. Ob prihodu je malo smrdelo in se tudi pokadilo. Pa sem pazil kako vozim!

V kraju Vik naletimo na smerokaz, ki nas vodi do zgodovinske znamenitosti – lesene cerkve. Naletimo tudi na prvo vstopnino.

Kmalu naletimo na naslednji trajekt, ki nas pripelje do kraja Hella. Kmalu se ustavimo za popoldansko kosilo. Iskanje postajališča pa je bil nekaj kilometrov problem, ker je bila cesta ozka in brez postajališč. Ustrezno postajališče za dva AD smo našli v bližini Hermansverk-a.

Kmalu se spet pričnemo vzpenjati na planoto, ki je nad Geiranger-jem. Na cesti opazimo tudi ovce, ki se mirno sprehajajo med avtomobili.

Med vzpenjanjem opazimo ledenik. Pogled na ledenik nas prevzame.

Prilezemo do 1050 metrov. Precej časa potujemo v megli oz. nizki oblačnosti, ki onemogoča pogled na okolico in fotografiranje. Pred prihodom na cilj nas je čakal še adrenalinski spust in, dobesedno, padec v fjord. Fascinantno.

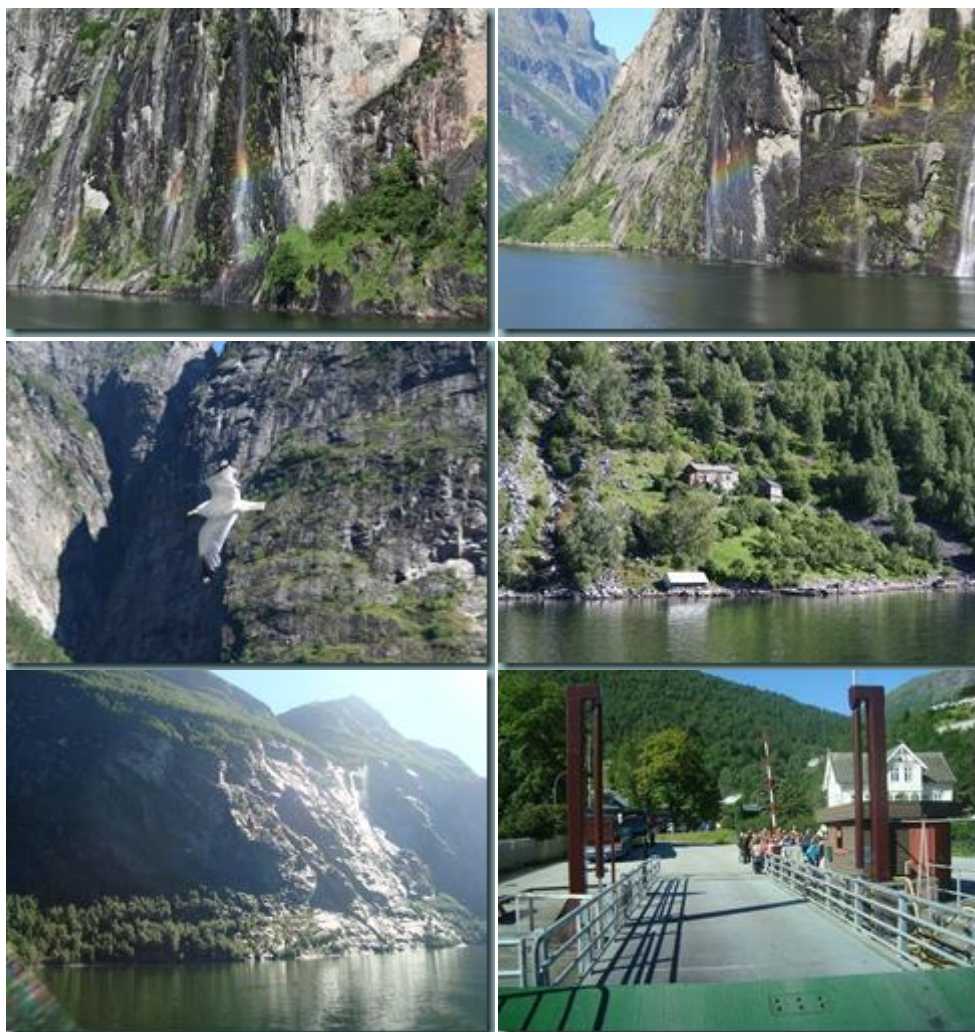
Najprej zavijemo v pristanišče, da se oskrbimo z informacijami o trajektu in možnostih pogleda fjorda. Odločimo se, da se bomo zjutraj s trajektom odpeljali do kraja Hellesylt, kjer bomo izstopili in nadaljevali pot do Alesund-a.

Za prenočišče izberemo mesto ob vaški poti (N62.10306 E7.18594) nasproti pristanišča. Predno se spravimo v postelje ugotavljamo, da teme ni in ni. :)

petek, 23. 7. 2010, dan 9

Zjutraj se prebudimo v sončno jutro in na nasprotni obali zagledamo trajekt, ki turiste in ostale potnike popelje ob 8. uri do Hellesylt-a. Mi smo se odločili za naslednji trajekt ob 9.30 in prav smo se odločili. Sonce je bilo višje in pogoji za ogled in slikanje narave so bili boljši. Med plovbo smo bili preko ozvočenja informirani o znamenitostih. Najzanimivejša je zgodba o kmetiji, kjer so morali otroke privezovati, da niso padli v fjord. Postavitev kmetije je nora in bi težko verjel, da kdo lahko živi v teh pogojih.

Pot smo nadaljevali mimo Strande in vmes občudovali spreminjanje okolice. Bolj ko smo potovali na sever, bolj pusta je pokrajina. Pojavljajo se breze in smreke, borovnice pa rastejo že čisto ob morju. Pa še zelene so bile vmes.

Pred Alesund-om se vkrcamo še na trajekt, ki nas popelje preko zaliva. Fjordi z visokimi stenami so že južneje. V mestu parkiramo na počivališču za avtodome (N62.47665 E6.15937) in po ogledu Alesund-a opravimo še komunalne zadeve.

Alesund je obnovljeno mesto, ker je pred dobrimi 100 leti pogorel. Nič pretresljivega. Znana skandinavska arhitektura. Edina posebnost je v tem, da so se pri ponovni izgradnji mesta trudili zadržati občutek stare gradnje.

Ker imava z Borutom vožnje dovolj, smo se odločili za skupni piknik. Na obrobju Alesund-a nakupimo potrebne zadevščine in se odpeljemo v smeri Trondheim-a in se kmalu odcepimo z glavne ceste in poiščemo primeren prostor ob obali (N62.49708 E6.57613).

Z "nočjo" pride tudi ugotovitev, da se ne bo več stemnilo. Knjigo ali časopis bi lahko bral celo noč. Noro.

sobota, 24. 7. 2010, dan 10

Zjutraj se odpravimo proti Trondheim-u. Mi smo malo polenarili, kolegi pa so na pot odšli prej. Ta razlika je pomenila, da smo za minuto zamudili trajekt, ki povezuje Furneset in Molde. Preko SMSa javijo, da je v Molde samo sejem s cestnimi stojnicami. Ker nam ni za ogledovanje krame, se odpravimo naprej proti atlantski cesti. Ogled ceste ni bil v načrtu, ampak nam ni bilo žal da smo se popeljali po njej. Zavili smo naravnost proti kraju Vevang, ki leži na začetku atlantske ceste.

Cesta je zanimivo speljana in je zanimiva za ogled. Kolegi pa so odšli po daljši poti, preko kraja Bud.

Ker smo imeli za cilj Trondheim in se nismo posebej trudili poiskati prenočišče ob poti, smo se zapeljali naravnost v center mesta. Parkirali smo na parkirišču pred muzejem (Sverresborg Trøndelag Museum, N63.42042 E10.35560).

Utrujeni smo popadali v postelje in kmalu zaspali.

nedelja, 25. 7. 2010, dan 11

Po krepčilnem spancu smo se odpravili na ogled Trondheim-na. Parkirali smo pred katedralo in ugotovili, da je zastonj. Nedelja pač. Pa tudi pred vrati muzejev smo obstali, saj jih odpirajo šele ob 11. uri. Na parkirišču pred muzejem se nam pridružijo kolegi, ki so prespali pred Trondheim-om.

Zaradi tega smo odšli po mestu, ki je bilo kot izumrlo. Ogledovali smo ulice in arhitekturne dosežke. Nič posebnega. Kraljeva rezidenca je tako neugledna, da bi jo kmalu spregledali. Še dobro, da Karmen obrne vsak kamen. :)

Pot smo nadaljevali tudi na bližnji hrib, kjer se bohota stara trdnjava. Ob vznožju hriba smo zagledali vlečnico za kolesa, ki bi naj bila prva in za sedaj tudi edina na svetu. :) Med ogledom trdnjave smo si privoščili počitek in kavo. Lenarjenje na toplem soncu se je prav prileglo

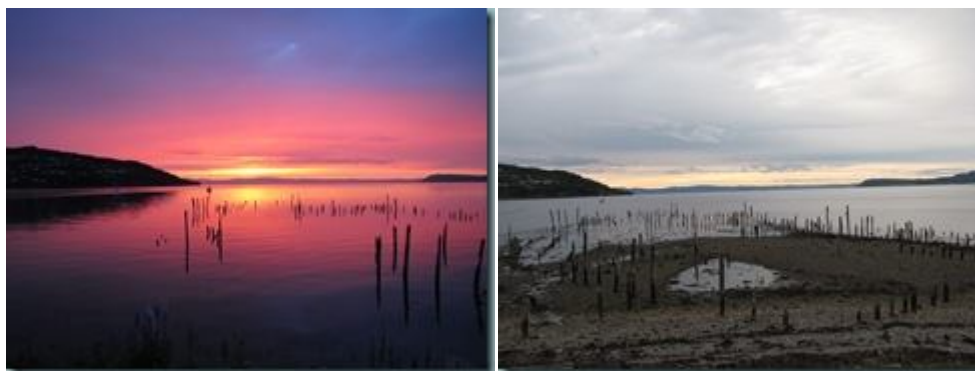
Pred odhodom na sever, smo se še poslovili od kolegov, ki so se odločili za povratek.

Naša pot se je nadaljevala na sever v kraj Stiklestad (N63.79630 E11.56297), kjer so prirejali prireditve ob obletnici smrti kralja Olav Haraldsson. To je bil prvi krščanski vikinški kralj. Ubili so ga v bitki 29. 7. 1030 prav pri tem kraju. Ob tej priložnosti so postavili stojnice, prirejajo predstave in

vse mogoče. Na večerno predstavo nismo čakali, ker smo se obrnili nazaj proti jugu. Ogledali smo si le vikinško vas. Za ogled so nam vzeli 300 NOK. Sicer pa smo si Trondheim ogledali zastonj.

Za nočni počitek smo se ustavili v vasi Hommelvik (N63.41373 E10.80025), kjer smo se parkirali ob dveh nemških avtomobilih.

ponedeljek, 26. 7. 2010, dan 12

Po krepčilnem spancu v naravi smo se podali na dolgočasno pot. Za potovanje je bilo vreme več kot super. Oblačno z dežjem. :(Pa smo preživeli. Vmes smo občudovali naravne lepote in iskali losose. Dan smo namenili predvsem premiku na jug do Lillehammerja.

Najprej smo pri kraju Storen iskali losose v reki Gauli. Po napisih na informacijskih tablah v tej reki v juniju in juliju nalovijo več deset ton lososov. V preteklosti je bil lov na losose edini vir za preživljanje ljudi ob reki.

Cesta E6, ki povezuje sever in jug Norveške teče preko ene izmed najlepših planot Dovrefjell. Planota se razteza na višini okoli 1000 m. To planoto je treba enostavno videti.

Narava je bila, lososov pa ne.

Ob prihodu v Lillehammer smo najprej poiskali sanitarno postajo (N61.12577 E10.44174), ker je na poti nismo zasledili. Ali drugače povedano. Po Trondheimu so še bile, kasneje pa ne več. Za storitev smo odšteli 20 NOK in šli z mirno vestjo naprej.

Prespati smo želeli pod skakalnicami, vendar so nas tam pričakali neprijazni napisi in plačilni avtomati. Zaradi tega smo se prestavili do parkirišča pri muzeju (N61.12366 E10.46954) in mirno zaspali.

torek, 27. 7. 2010, dan 13

Zjutraj se vrnemo k skakalnicam in si jih ogledamo. Lepo obsijane z jutranjim soncem so bile lepe in enkratne. Ker smo prejšnji dan dobili sporočilo, da je potrebno preizkusiti bob stezo, smo se vrnili nekaj kilometrov nazaj proti Trondheim-u in v gozdu našli parkirišče (N61.22067 E10.42332).

Ker meni ni treba preveč prepričevati, me je Jan hitro določil za partnerja. Ker je bilo do odprtja proge še 30 minut smo jih izkoristili vsak po svoje. Karmen je nabrala porcijo borovnic v gozdu nad smučiščem. Sam sem si ogledal iztek proge. Fanta mučila računalnik. Vsak po svoje. :)

Ob nakupu (220 NOK za osebo) oz. prijavi na vožnjo te povprašajo o vsem mogočem, pa tudi podpisati moraš, da si seznanjen z morebitnimi posledicami. Sledi vožnja s kombijem do starta, priprava opreme in GASA. Pripravljena so imeli dva boba na kolesih, ki sta jih krmarili dve dekleti. Zanimivo. Med vožnjo nisem bil prepričan, da je naša krmarka uporabljala zavore. In občutki. Čudovito. Hitrost velika, okoli 100 km/h, v ovinkih pa tudi kar konkretni pospeški. Napisano je, da okoli 3 G. Super. Tistih 14 ovinkov kar prehitro mine. :) Hja, resnici na ljubo so bila kolena malo mehka ob prihodu na cilj. ;)

Po dobri dozi adrenalina se odpravimo proti Oslu, ki je bil naš dnevni cilj. Pot nas vodi ob največjem jezeru. Cesta je solidna hitra cesta, ki občasno preide v večpasovnico. Med vožnjo opazim izven ceste primerno parkirišče ob jezeru. Hiter izvoz, malo motoviljenja in smo na lepem prostoru (N60.88289 E10.89735). Karmen pripravi kosilo. Ker se nam še ne mudi, malo polenarimo na soncu.

Med približevanjem Oslu razmišljamo kako bi bilo najbolje parkirati, da čim bolj izkoristimo OsloPass, ki ga nameravamo kupiti. Najprej sva s Karmen razmišljala o prenočevanju pri skakalnici Holmenkollen, vendar so kolegi poslali SMS, da so na PZA (N59.91905 E10.67707) v središču mesta. Pa smo zavili tja. Zvečer, celo mračilo se je, smo malo poklepetali in izmenjali izkušnje, ki nam bodo pomagale pri potepanju po mestu.

sreda, 28. 7. 2010, dan 14

Zjutraj se oborožimo z dobrimi obuvali, dodatno vodo, vodiči in vso ostalo potrebno kramarijo za celodnevno potepanje po mestu. Najprej se odpravimo v smeri muzeja KonTiki kjer kupimo Oslo Pass (230/100 NOK). Ta omogoča ogled večine muzejev, zastoj javni prevoz in parkiranje.

Najprej si ogledamo Norveški pomorski muzej, kjer je razstavljena norveška ladijska zgodovina. Zanimiv muzej z zanimivimi eksponati. Pot nadaljujemo do sosednjega muzeja Fram, kjer je razstavljena ladja norveških raziskovalcev severnega in južnega pola. Poleg ladje je na ogled tudi oprema, dnevniki in drugo, kar so popotniki potrebovali na zahtevnih raziskovanjih.

Ogledali smo si tudi muzej KonTiki, kjer sta na ogled postavljeni dve "raziskovalni" barki. S pomočjo barke RA2, ki je zgrajen iz trstičja, so odpluli iz Afrike in pristali v Ameriki. Splav Kon Tiki, zgrajen iz balse, pa raziskovalce ponesel iz južne Amerike do Tahitija. Zanimiv muzej, vreden ogleda.

Za ogled središča mesta se vkrcamo na ladjo, boljše čoln, ki nas pripelje do mestne hiše.

Najprej se odpravimo na ogled ulic in ljudi. Vmes smo se ustavili pri palači, zatem pa nadaljevali pot do nove opere. Pri palači je poleg razgleda na mesto in palačo, zanimivo pogledati početje stražarjev.

Opera je zelo zanimiv objekt in ga je potrebno enostavno videti. Zelo težko ga je opisati v nekaj besedah.

Naslednja operacija je bila iskanje muzeja orožja, za katerega smo na koncu ugotovili, da ga obnavljajo in ogled ni mogoč. Trnjava pa je bila odprta. Prostori so zelo špartansko opremljeni.

Z ladjico se vrnemo nazaj na polotok muzejev, kjer smo si ogledali še Vikinški in Narodni muzej. Najprej si ogledamo prave vikinške ladje, dve sta bili presenetljivo dobro ohranjeni. Poleg ladij pa je bila opisana tudi zgodovina Vikingov in njihova ureditev. Zelo zanimivo. Predstava, da so to divjaki, ki so neusmiljeno plenili po sosednjih in čezmorskih državah se je korenito spremenila.

Zadnji muzej tega dne je bil Narodni muzej v katerem so bile prikazane hiše in način življenja iz različnih predelov Norveške. Ker so bile noge po celodnevnem sprehajanju že boleče, smo z muzejem precej na hitro opravili.

Z mestnim avtobusom smo se pripeljali v bližino postajališča in pred odhodom na Holmenkollen (N59.96574 E10.66584) opravimo še komunalne zadeve. Do nove skakalnice in arene, ki bosta gostila svetovno prvenstvo 2011, smo se prebijali skozi zapore in delovišča. Norvežani pospešeno zaključujejo urejanje infrastrukture, ki je potrebna za organizacijo takšnega dogodka. Pogled na skakalnico je veličasten, čeprav še ni dokončno urejena. Z dvigalom se zapeljemo do vrha zaletišča. Fantje, ki skačejo so pogumni!! Ogledamo si še muzej, ki je posvečen zimskim športom s poudarkom na domačih tekmovalcih in dosežkih.

Dan utrujeni zaključimo na parkirišču pred Tehniškim muzejem (N59.96623 E10.78164). Med parkiranjem ugotovim, da je mrknila sprednja žarnica. Utrujeni popadamo v postelje in hitro zaspimo.

četrtek, 29. 7. 2010, dan 15

Ker smo že pred muzejem, ki se odpira ob 10. uri, smo malo polenarili. Tudi za ogled tega muzeja smo izkoristili OsloPass. Ker smo bolj tehnična družina, smo si muzej pošteno ogledali. Ne more se primerjati s tehniškim muzejem v Munchnu, je pa kljub vsemu vreden ogleda. Poseben poudarek je na pridobivanju nafte in telekomunikacijah. Pričakovano. Etaža, ki je namenjena eksperimentom, pa je primerna za mlajše otroke. Naša dva sta že prevelika. Smo pa se kljub vsemu sprehodili in kakšen eksperiment preizkusili.

Po treh urah se vrnemo na parkirišče in ugotovimo, da dežuje. :(Da pa bi bila zadrega še večja, ugotovimo, da polnilci za mobitele in ostalo kramarijo ne delujejo. Med preizkušanjem ugotovim, da je nekaj narobe z vtikačem. Zaradi silne uporabe se je iztaknil srednji del, ki je seveda padel v armaturo. Ker sem se žele prepričati kje je nesrečni kovinski delček in preprečiti morebitne kratke stike, sem začel odstranjevati posamezne dele armature. Na srečo sem ga kmalu našel.

Ker je potrebno zamenjati še žarnico zavijemo na bližnjo črpalko in uredim še to zagato.

V dežju se obrnemo proti Švedski in monotona vožnja se prične. Pred mejo se ustavimo še na TaxFree postaji (N59.12831 E11.27210), da unovčimo naše nakupovalne podvige. Na parkirišču srečamo prvega Slovenca, Aleš iz Neklega. Z ženo sta se vračala v Slovenijo. Ker je ves čas padal dež, večjih komunikacijskih podvigov nismo izvajali in smo odbrzeli vsak po svoji poti naprej.

Za spanje smo poiskali parkirišče malo iz glavne poti (N58.80416 E11.24064). Mir in tišina.

Švedska

petek, 30. 7. 2010, dan 16

Jutranje prebujanje v objemu gozda je bilo čarobno. Nočno ropotanje dežja so prekinjale pernate pošasti v bližnjem zalivu. Mogoče je bila celo kakšna večja žival vmes.

Ker je vsega lepega enkrat konec, smo se odpeljali proti Blomsholm-u (N58.97391 E11.24501), kjer smo si ogledali kamenje razporejeno v obliki ladje. Iz informacijskih tabel izvemo, da so na tem mestu grobišča iz daljne zgodovine. Zelo zanimivo.

Naslednji cilj so fantastične porisane skale (N58.70028 E11.34095). Žal nam je temeljit ogled slik v naravi preprečil hud naliv. Bili smo premočeni kot mačke. Zaradi tega smo izpustili tudi ogled muzeja, ki je v bližini. Smo pa se oskrbeli s prospekti.

Kraj Smogen (N58.36603 E11.24545) pa je živahno počitniško mesto z marino. Pogled na prelepo arhitekturo je fantastičen. Pa tudi narava oziroma skalni skladi ponujajo prelep pogled. Na parkirišču nad krajem si privoščimo še kosilo.

Naslednji cilj pa je školjčišče pri Uddevalli. Žal smo zamudili muzej, ki ga zapirajo ob 17. uri. Smo pa si ogledali informacijske table. Pobočja so zgrajena iz školjk, ki pa jih v večini prerašča trava in grmovje. V preteklosti so školjke uporabljali za vse mogoče namene od gradnje do priprave hrane. Po izračunih je ostalo še 10% školjk.

Ker nas je zamikal ogled največjega jezera na Švedskem smo se zapeljali nekaj kilometrov vzhodno do Vanersborga, kjer smo ostali na PZA (N58.37749 E12.31658, 150 SEK).

Pred spancem se je dvignil precej močan veter. Kljub temu, da smo bili parkirani v zavetrju se je naš avtodom majal.

sobota, 31. 7. 2010, dan 17

Nočno butanje vetra v avtodom me večkrat zbudi. Vesel sem, da sem se odločil parkirati v marini in ne na kakšnem divjaku ob cesti pod drevesi. Nikoli ne veš kaj lahko dobiš na glavo.

Ker je močno pihalo z odhodom nismo hiteli. Najprej smo se skozi Uddevallo podali na otoka Ourst in Tjorn. Prijetna otoka, zanimiva. Ker je še vedno pihalo in je bilo izven naše premikajoče hiše neudobno smo se podali do Goteborga, kjer sem najprej doktoriral na parkirišču. Avtomat je sprejemal mnogo različnih kartic, le običajne Vise in MC ne. Sledil je lov na bankomat in še hujši za menjavo v kovance. Fanta sem najprej založil s sladoledom in še vedno nisem dobil pravih kovancev. Končno se me je usmilil par na parkirišču in mi bankovec za 20 SEK zamenjal v kovanca po 10 SEK.

V Goteborgu smo najprej oplenili Hard Rock Cafe, kjer si je mladina izbrala garderobo. Zatem sledi sprehod mimo Univerze do starega dela mesta in preko otoka nazaj do parkirišča. Zabavno je bilo ogledovati izložbe, restavracije in ljudi. Na srečo smo Goteborg obiskali v soboto in je zaradi tega še bolj živahno.

Sledi premik na Švedske plaže. No ja. Pri nas jih še povohal ne bi. So pa zanimive zaradi neskončnih peščin in nizkega morja. Po teh plitvinah so se podili s kajti in surfi.

Za spanje smo nepričakovano našli mesto v kraju Bastad (N56.43429 E12.82865). Smo se že skoraj obrnili, ko zagledamo množico parkiranih avtodomov in pripravljenih za noč – na kajlah. Ko zapeljem mimo njih, najprej zagledam neprijazni parkomat. Znesek 50 SEK za noč se mi je zdel znosen in kmalu smo uživali na stolih ob avtodomu.

Nazaj na Dansko

nedelja, 1. 8. 2010, dan 18

Zjutraj ob pogledu na strešno okno me je skoraj kap. Galeb ali podobna pernata pošast se je podelala na okno. Še dobro, da sem ga pred spancem zaprl. Ob šoku smo PACKO na oknu pozabili slikati.

Dopoldan je bil najprej na vrsti premik do kraja Hollviken (N55.42765 E12.95306), ki se nahaja južno od Malmo-ja. Ogledali smo si vikinško vas, kjer živijo prostovoljci vsakdanje vikinško življenje. Sicer zanimivo, ampak nič posebnega. Zadeva zgleda malo zanemarjeno in neurejeno. Še naj bolj zanimiv je bil pogovor z starodobnim livarjem. Seveda ne smem pozabiti na zaplet pri blagajni. Prvo presenečenje je bilo, da ne sprejemajo plačilnih in drugačnih kartic. Seveda smo bili brez papirnatega denarja oz. smo ga imeli premalo. Končno se spomnim, da imam v avtodomu še nekaj domačega denarja – eure. Drugo presenečenje pa je bil morilski menjalni tečaj (1 € = 8 SEK) in zaradi tega sem se odločil, da vzamem tudi kovance. Teh seveda gospodična ni hotela vzeti, kljub mojemu vztrajanju, da je to tudi denar. Na koncu smo se pogodili za 30 € in tako je šel Žiga zastoj na ogled. Ni pa žensčini kapnilo, da bi za njega zaračunala v lokalni valuti. Njen problem.

Naslednji cilj je bila rekonstrukcija vikinškega obzidja v Trelleborgu (N55.37629 E13.14454). Zanimiva zgradba in zgodba. Vredno ogleda. Seveda je Jan našel tudi kraj z enakim imenom in objektom tudi na Danskem in je celo ob naši nameravani poti. Očitno bomo Vikingov imeli polno glavo. :) Pa še pri vstopnini so bili bolj prijazni kot na prejšnji točki. Vstopnina je le za muzej in še to samo za polnoletne.

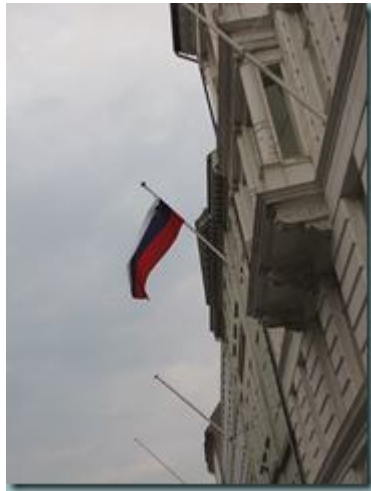
Kosilo smo imeli ob morski obali (N55.37450 E13.11988), ki pa je ne priporočam. Vonjave z morja in komarji so izjemno neprijazni. Zaradi tega smo se hitro pobrali proti mostu na Dansko. Na zadnjem izhodu z avtoceste smo na Švedskem zapravili še zadnje lokalne krone.

Na cestninski postaji smo pa doživeli presenečenje. Ob mojem vljudnem pozdravu v angleščini, me možak pozdravi v zelo domačem jeziku - slovenščini. Po krajšem šoku, steče pogovor. Za nami se ustvari manjši prometni zastoj. :)

Prehod preko mostu in vožnja skozi tunel sta posebno doživetje. Razgled z mostu so motile oddaljene meglice. Po nekaj kilometrih smo bili na kopnem, v Kobenhavn-u. Parkiramo na ulici (N55.67708 E12.55918), parkirnine ne plačamo, ker je nedelja, in na hiter ogled mesta. Jan seveda zavije v lokalni Hard Rock Cafe in kupi majico. Vmes še uredimo nakup kartice zvestobe. Očitno bomo še veliko kupovali v tej verigi trgovin.

Za spanje se odpeljemo v smeri Roskild-a. Pristali pa smo v Frederikssund-u (N55.82825 E12.06322) na parkirišču v marini, ki ga svetuje Womo.

ponedeljek, 2. 8. 2010, dan 19

Ker zvečer nismo pretirano izbirali mesto prenočevanja in se je zjutraj pokazalo, da smo pristali v lokalni marini ne preveč lepi na pogled, smo se najprej premaknili na lepše parkirišče. Časa je bilo dovolj, ker vikinški muzej v Roskildu (N55.64956 E12.07858) odpirajo šele ob 10. uri.

Muzej v Roskilde je lep in vreden ogleda. Sicer sta si ga aktivno ogledala le mlajša predstavnika družine. S Karmen sva si raje ogledala muzejsko trgovinico in razstavo na prostem. Med vračanjem v avtodom smo ugotovili (predvsem mladince), da imamo Vikingov dovolj in gremo raje domov. Domotožje. :)

Kljub vsemu smo se za trenutek ustavili še v kraju Kvaerndrup, kjer je v bližini grad Egeskov (N55.17257 E10.49029). Očitno Karmen že načrtuje nadaljevanje Danske.

Izpustili tudi nismo rojstnega kraja H. C. Andersens-a, Odense. Mladince sta se zgražala, da sta že prestara za takšne obiske. S Karmen pa sva si z veseljem ogledala okolico, predvsem sosednje ulice. Sledil je potep po ulicah in kosilo.

Ker je za torek načrtovana "tlaka", sem se želel kmalu ustaviti, da nabere energijo za celodnevno vožnjo. Tako smo pristali v Flensburgu (N54.80355 E9.44290), na parkirišču v marini, ki ga priporoča Bord Atlas. Dostop je zapleten, pa tudi parkirišče je bilo že precej polno, ampak sem za našo gajbico našel primeren prostor.

Pred spanjem s Karmen pripraviva slike na računalniku za kasnejše pregledovanje in urejanje.

torek, 3. 8. 2010, dan 20

Malce bolj zgodaj kot običajno se odpravimo na pot. Ceste niso niti pretirano nabite s prometom. Ker sva s Karmen v drugih potopisih prebirala, da nekateri tudi po Nemčiji ne vozijo po avtocestah, sva se odločila da od Hamburga pa do Wolfsburga preizkusiva podeželje. Moram priznati, da je zanimiva izkušnja, ki jo bo potrebno ponoviti v drugačni obliki – potepanje po nemškem podeželju.

Pot je drugače minila brez težav in zapletov. Čas in kilometri so minevali ob dolgočasnem spreminjanju pokrajine. Vendar to pot v obratnem vrstnem redu kot pri potovanju na sever.

Za spanje smo se ustavili malo pred Regensburg-om v kraju Schwandorf na velike zastonjskem parkirišču (N49.33162 E12.10106). Ob prihodu smo ugotovili, da je na parkirišču tudi sanitarna postaja – zastonj.

sreda, 4. 8. 2010, dan 21

Prebudimo se v megleno jutro. Meglice se vlečejo iz reke, ki teče zraven postajališča. Tako turobno, pozno jesensko, ni bilo tudi v najbolj oddaljenih delih Norveške.

Hitro pospravimo in se odpravimo proti domu. Odločimo se, da gremo naravnost v Celje. Tako smo se peljali po isti cesti kot pred dnevi, o smo odhajali na sever. Brez zapletov in težav zaključimo potovanje popoldan pred hišo.

Vtisi šoferja

Zanimiva pot. Večino poti je bilo vreme zmerno in prijetno za vožnjo.

Danska je lepa in enostavno kliče po ponovitvi. Vse nas je presenetilo, da je pokrajina obdelana in urejena. Okolica hiš pa je že skoraj kičasta. Lepši del Danske je zahodni del ob Severnem morju.

Norveška draga in razdalje so ogromne. In seveda, nore cestnine za vaše poti, pa zelo draga država. Najdražja med obiskanimi. Skrajni sever je ostal neobdelan, ker bi potrebovali še več časa, ki ga pa ni bilo na razpolago. Mogoče naslednjič.

Švedska, zahodni del, je bila predvsem tranzitna dežela in jo bomo zelo verjetno kmalu obiskali in naknadno "obdelali".

Kampov, razen prvo noč na Danskem, nismo obiskovali. Dovoljeno je spanje, ki ga ponekod enačijo s kampiranjem, v naravi. Seveda, če ni izrecno prepovedano. Na izrecne prepovedi smo naleteli le v turističnih krajih. Pa še tam le v ožjih mestnih središčih oziroma bližini kampov. Smo pa nekajkrat zavili na postajališča, ki so zelo dobra in kvalitetna.

Statistika

Prevoženo: 7287 km

Nafta: 1168 €

Cestnine: 219,35 € (brez avtomatskih cestninskih postaj)

Trajekti: 422,62 €

Dan	Datum	KM	KM - skupaj	Spanje	Vir
1	15.7.2010	744	744	Linda b Neustadt	BordAtlas
2	16.7.2010	737	1481	Romo, kamp	
3	17.7.2010	227	1708	Skjern	BordAtlas
4	18.7.2010	374	2082	Tars	BordAtlas
5	19.7.2010	146	2228	Kristansand	
6	20.7.2010	256	2484	Stavanger	
7	21.7.2010	282	2766	Voringfoss	
8	22.7.2010	398	3164	Gairanger	
9	23.7.2010	117	3281	Aselund	
10	24.7.2010	366	3647	Trondheim	forum
11	25.7.2010	186	3833	Hommelvik	
12	26.7.2010	392	4225	Lillehamer	
13	27.7.2010	223	4448	Oslo - PZA	forum
14	28.7.2010	23	4471	Oslo - tehniški muzej	
15	29.7.2010	193	4664	Langekarr	
16	30.7.2010	225	4889	Vanersborg	BordAtlas
17	31.7.2010	324	5213	Bastad	
18	1.8.2010	320	5533	Frederikssund	WoMo
19	2.8.2010	397	5930	Flensburg	BordAtlas
20	3.8.2010	794	6724	Schwandorf	BordAtlas
21	4.8.2010	563	7287		

Slike in drugi potopisi so na naslovu: <http://mojmir-klovar.blogspot.com/>